

L'experiència de traduir Pla al serbi

Visat núm. 12
(octubre 2011)
par Igor Marojević

La decisió de traduir Josep Pla al serbi forma part del meu costum de traduir només els escriptors que m'estimo i en els quals trobo una sensibilitat semblant a la meva. (Em sento especialment a prop de Robert Bolaño i Josep Pla.) Com que en la meva pròpia prosa utilitzo el cinisme, la ironia i els diàlegs plens d'humor, l'experiència de traduir *El quadern gris* —que en bona part consisteix en les esmentades estratègies poètiques— va resultar ser un exercici extremadament eficient per a la meva pròpia escriptura. Dic extremadament eficient, perquè Pla sap utilitzar aquestes estratègies d'una manera extremadament eficient.

El català de Pla és molt complex, ha modelat la llengua com a tal i ha influït en tota una sèrie d'autors posteriors de gran qualitat, entre els quals cal destacar probablement Quim Monzó. A vegades trobava molestes les descripcions llargues de la natura, perquè no sóc cap deixeble del panteisme, però fins i tot aquests passatges em van servir per entrar en contacte amb un català elaboradíssim, i sense això probablement no hauria estat capaç de traduir aquesta obra complexa que té una estructura tan original. De totes maneres i sense falsa modèstia diré que vaig tancar la meva introducció a l'edició sèrbia amb les paraules de Carme Rigalt, segons la qual: «Pla tuvo la desgracia de escribir su obra maestra a los veinte años».

Igor Marojević és escriptor i traductor.

Traduit par Simona Škrabec